

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אסף זגורי

תובע פלוני

נגד

נתבעת פלונית

פסק דין

1. בפניי תביעה כספית שהגיש התובע כנגד הנתבעת היא גרושתו ואם 4 ילדיו (3 בנות קטינות ובן אחד בגיר).

2. טענות התובע ועתירותיו:

2.1. התובע טוען, כי על רקע סכסוך הגירושין הקשה עם הנתבעת לרבות בעניין משמורת הילדים היא פרסמה פרסומים שהם בגדר לשון הרע כנגדו כפי משמעותם בחוק איסור לשוטר הרע ועל כן עליה לפצותו בסך 100,000 ₪ ללא צורך בהוכחת נזק.

2.2. התובע מוסיף, כי על הנתבעת לפצותו בגין נזקים שנגרמו לו בשל הגשת בקשת צו הגנה כנגדו, הגשת תלונה במשטרה שהביאה לחקירתו תחת אזהרה, וכן לאור ההוצאות המשפטיות הכבדות שנגרמו לו בשל הצורך להתמודד עם טענותיה כלפיו.

2.3. התובע טוען כי כל התלונות במשטרה שהגישה כנגדו הנתבעת במהלך השנים 2014, 2015 נסגרו. שתיים מהן מחוסר אשמה והאחרות מחוסר ראיות. לדבריו התלונה הראשונה הייתה הקשה ביותר מבחינתו בשל העובדה שפגעה ביכולתו ללמוד הוראה ולהסב קריירה צבאית לקריירה של הוראה וכן פגעה קשות בשמו הטוב. כן טען כי הדבר הצריך אותו לשכירת שירותי עריכת דין בהליכים פליליים דבר שהיה כרוך בעלויות רבות.

2.4. פרסום פוגעני אחר לדברי התובע הוא פרסום בפורום "****" ברשת החברתית פייסבוק מיום 14/8/16. לדבריו הנתבעת תיארה אותו כבריון שסגר לה את תיבת הדואר וכמי שמטיל אימתו על עובדי מזכירות ביישוב. פרסום זה הוביל לתגובות ולחשיפת הסכסוך בקרב תושבי היישוב בניגוד לרצונו של התובע. טענה לפרסום אחר בפייסבוק הינה כי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

הנתבעת פרסמה בדף הפייסבוק שלה השוואה של התובע לחפרפרת, אמנם מבלי להזכיר את שמו אך הכל מבינים שמדובר בו (פרסום מיום 22/7/16).

2.5. לדברי התובע, הנתבעת פנתה ישירות לבת זוגו ולאמו ולאביו בהודעות מכפישות אודותיו באמצעות מסרונים ביישומון ווטסאפ. עוד הוא מוסיף כי ביום 10/7/2016 פתחה הנתבעת קבוצת ווטסאפ שכללה את אביו של התובע, אחיו הבכור ו-2 חבריו מהשירות הצבאי וגם שם השמיצה אותו ואת מכריו.

2.6. התובע מוסיף, כי הנתבעת הקליטה את בתם החולה פלמונית וגרמה לה לשוחח עם צד ג' בשם *** שהיא תושבת היישוב והתגייסה לעזור בטיפול ושהייה עם *** בבית החולים והכל באופן מכפיש את התובע ובהנחיה ישירה של הנתבעת.

2.7. התובע טוען כי לאור הפרסומים נפגעה יכולתו להיות פעיל ביישוב בו הוא חי הואיל ושמו הושחר והוכפש. עוד טוען כי רצה להשתלב בהוראה ולא יכול היה לעשות כן. הוא מוסיף כי נגרמו לו נזקים ממוניים ובלתי ממוניים וכי יש לחייב הנתבעת לשלם לו פיצוי בגין כל נזקה כלפיו.

3. טענות הנתבעת:

3.1. הנתבעת ביקשה להצדיק חלק ממעשיה במהלך שהיא כינתה "הפסקת שתיקה". לדבריה שתקה כאשר התובע התעלל והתעמר בה בסכסוך הגירושין ואף סבלה מאלימותו כלפיה וכלפי הילדים, אך בשל פרסומיו והשמצותיו לא הייתה יכולה עוד והייתה חייבת להגן על עצמה ועל הילדים ומכאן מעשיה ככל שמודה בהם.

3.2. הנתבעת מוסיפה, כי מזה זמן מה שהתובע בולש אחר הנתבעת מתחקר את מטופליה, עוקב אחריה, ופוגע בעצמו בשמה הטוב ביישוב ובכלל.

3.3. לעניין הקלטת הקטינה *** טוענת הנתבעת, כי ההקלטה לא הוצגה וכי ניתן בשעתו צו שיפוטי שאוסר עליה לפרסם דברי הקטינה ו/או ליצור עמו קשר והיא כיבדה הוראות צו זה ואין לה עניין בקשר עמו.

3.4. לגבי התלונות במשטרה טוענת הנתבעת, כי מדובר בתלונות אמת והעובדה שנסגרו אין בה כדי לומר שמדובר בתלונות שווא.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 3.5. הנתבעת מוסיפה כי חייו ופועלו של התובע לא נפגעו כלל, הוא המשיך לטוס לחו"ל במסגרת שירותו הצבאי ובחירתו שלא לעסוק בהוראה נבעה בכלל ממניעים כלכליים ולא בשל הטענות שהוא מייחס בכתב התביעה.
- 3.6. לגבי הפרסום ביחס לתיבת הדואר ברשת הפייסבוק בדף של היישוב טוענת הנתבעת כי פרסמה אמת וכי ממילא הפוסט הוסר באותו יום על ידי מנהלת הדף. המגיבים לפרסום היו מקורביו של התובע בלבד.
- 3.7. לגבי הפניה לבת הזוג של התובע הנתבעת מודה שניסתה לפנות וזאת כדי שהתובע יוכל להיטיב הקשר עם ילדיו.
- 3.8. לגבי פניה לאמו של התובע הודתה הנתבעת כי פנתה אליה אך ציינה כי הדבר נעשה לאחר נתק ממושך ובשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה ומחלת פלמונית תוך תחושה שמשפחת האב נטשה את הילדים.
- 3.9. לגבי הפרסום בענין "החפרפרת" טוענת הנתבעת כי הפרסום לא מתייחס לתובע, כי הוא אינו חבר של הנתבעת בפייסבוק וככל הנראה פרץ לחשבונה וכי אין לה שליטה על התגובות לפרסום.
- 3.10. לגבי קבוצת ווטס אפ שפתחה הנתבעת היא מודה שפתחה קבוצה כאמור לשם קבלת עזרה ותמיכה וזאת לאחר שחבריו של התובע פנו אישית אליה והציעו עזרתם. אלא שהתובע היה זה שהכפיש את הנתבעת דיבר בגנותה ולכן ביקשה עזרתם.
- 3.11. הנתבעת טוענת כי לא נגרם כל נזק לתובע אלא רק לה ולילדיה וכי יש לדחות התביעה. היא מוסיפה כי אין לקחת בחשבון כל אפשרות של חיובה בפיצוי או כמעוולת כאשר התובע בעצמו גרם עוולות, פרסם לשון הרע והזיק לה. העובדה שבחרה לא להגיש תביעה כמו התובע אין משמעותה כי היא מוחלת על כבודה, ברם יש להתחשב בכך באם בכל זאת יימצא כי לתובע עומדת זכאות לפיצוי כספי כלשהו.

4. דיון והכרעה:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

4.1. צר לבית המשפט כי משפחה זו גוזלת זמן שיפוטי יקר על חשבון של משפחות רבות אחרות הזקוקות לזמנו של בית המשפט. כאשר מדובר בעניין הקשר עם הילדים או טובתם, ברור שבית המשפט הראשון לתעדף הטיפול בעניינה של המשפחה בייחוד לאור מצבה של פלמונית ומצבם של יתר הילדים. אך כאן מדובר בתביעה כספית שכל כולה תולדה של הסכסוך הקשה בין ההורים/בני זוג, היעדר יכולת להפריד בין הסכסוך ואינטרסיהם האישיים לבין טובת הילדים וכן, עירוב צדדי ג' בסכסוך מעבר לנדרש ושלא לצורך.

4.2. גם "במלחמה" לא כל האמצעים כשרים להשגת המטרה ויש לשמור על כבוד הדדי האחד של משנהו. בנוסף, כאשר מוגשת תביעה בגין פרסומי לשון הרע, יש לקחת בחשבון גם את התנהגותו של הנילון או קרבן הפיצוי. כן יש להתחשב בציבור בקרבו נעשה הפרסום ובמכלול נסיבות הסכסוך. יש לזכור כי במקרים של "זוטי דברים" הנטיה של הפסיקה היא להימנע מפיצוי. עם זאת מקום שהדברים חוזרים על עצמם, אין התנצלות או לקיחת אחריות וישנו ביזוי של הקרבן, במקרה זה התובע, לא ניתן להתעלם מכך.

4.3. נראה כי יש להפריד הפרד היטב בין הפרסומים הכלליים שביצעה הנתבעת ביחס לתובע (פרסום באתר פייסבוק של ***, הקלטת הילדה, "החפרפרת", הפרסום להורי התובע וכן לחבריו בקבוצת ווטס אפ) לבין הפרסומים שביצעה במסגרת הגשת תלונות במשטרה כנגדו. ספק רב, אם היה מקום להתייחס כלל לשאת הפרסומים "הכלליים" לעיל כפרסום לשון הרע המצדיק פיצוי וזאת מהטעמים הבאים:

4.3.1. הפרסום בפורום של *** בפייסבוק אמנם נמחק לאחר יום אחד או יומיים על ידי מנהלת הקבוצה. לא הוכח כל נזק שנגרם בגין פרסום זה בוודאי לא בקרב קהילת תושבי *** הגם שהובאו בכתב התביעה פרסומים נזעמים של חברים אחרים על כך שהנתבעת בוחרת לבצע שיימינג. מדובר בפרסום לשון, שעה שהנתבעת ייחסה לתובע גניבת דברי דואר במסגרת הליכי הגירושין, איומים על "ע. " מצד התובע, ואף קשירת קשר בינו לבין האחראי על הדואר ביישוב כדי שדברי דואר לא יגיעו לתיבת הדואר. הנתבעת לא הוכיחה, כי יש אמת בפרסום ומעדות התובע עולה כי ככל הנראה אי הגעת דברי דואר לתיבת הדואר של הנתבעת קרתה בשגגה. כך הסביר זאת התובע בעמ' 23-24 לפרוטוקול והסברו מקובל עלי:

"ש. אני לא אוותר על חקירת ס. רוצה לדבר על הדואר, הדואר הוא זה שגרם לפוסט. פנית ל*** לע. למ. לע. מנהלת הקהילה בטענה שאני גונבת לך דואר ואתה מבקש שישגרו לי את התיבה מתי פנית אליהם?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ת. חודש 8/14, פניתי לשלושת האנשים שאת הזכרת, לאחר שהבנתי שהדואר לא מגיע לתיבה אז הסתבר לי ששלושה חודשי לפני כן, לפני שהגשתי כתב תביעה הלכת מאחורי גבי לפתוח תיבת דואר נוספת, הלנתי בפניהם שבעצם שיש שתי תיבות דואר בהם רשום **, אותו נער לקות שמחלק את הדואר לא יודע להבחין בין התיבות ושם דואר ששייך אלי לתיבת דואר שפתחת במחשכים והדואר לא מגיע אלי וביקשתי מהם למצוא פיתרון לבעיה שיצרת חודשיים לפני הגירושין."

הנתבעת הודתה בפרסום. הנתבעת לא הקטינה נזקיה בכך שסירבה לפרסם התנצלות בפורום הסגור כפי שביקש התובע. הנתבעת לא הוכיחה "אמת דיברתי" ביחס לפרסום זה. אני מסכים עם התחושה הסובייקטיבית של הנתבעת כי היא חשה עצמה היום נעקבת על ידי התובע ו/או חברות חקירות פרטיות, אך בעת הפרסום ספק רב אם ידעה כי היא נעקבת ובשל כך ביצעה את הפרסום (עובדה זו נודעה לה מאוחר יותר במהלך ובמסגרת ההליכים שלפניי). כינוי התובע "בריון" וייחוס לו "איומים" ברשת הסגורה של *** היא איפוא פרסום לשון הרע ללא שיש הגנה לנתבעת כנגדו ומדובר בפרסום שקרי. הנתבעת שהביעה בפרסום טענות לעניין פגיעה בפרטיותה והשתלטות על תיבת הדואר שלה על ידי התובע הייתה צריכה לעשות שימוש בלשון זהירה יותר אם בכלל וכן לא לפרסם דבריה בפוסט ברשימה הסגורה של (170) חברי *** אלא לכל היותר בפנייה לגורם המוסמך האחראי על הדואר ובכך חרגה מהיקף הפרסום הסביר שניתן לומר שהיה מכוון להגן על אינטרסיה במידה סבירה. כאשר מדובר בסכסוך בין בני משפחה, הרי שמתווסף רובד נוסף לשיקולים שיש לקחת בחשבון לצורך קביעת הפיצוי. מחד יש לנקוט משנה זהירות על מנת שלא להגביר את הסכסוך, שכן עסקינן בני משפחה אחת ואין ללבות הסערה. מאידך, דווקא כאשר מדובר בבני משפחה, יש להורות על פיצוי הנפגע, שאדם הקרוב לו ביותר (או - מי שהיה קרוב) מוציא כנגדו לשון הרע ומכפיש שמו ברבים (תמ"ש (ראשל"צ) 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית, 11/11/13, פורסם בנבו)).

כאשר בוחנים הפיצויים בפסיקה בגין פרסומים עולבים בפייסבוק מוצאים דוגמאות חמורות הרבה יותר מהדוגמא הנוכחית מבחינת טיב הייחוס, אופי הפרסום, משכו, משך זמן חשיפתו, המקום בו נעשה ויתר הנסיבות ועדיין הפיצויים שנפסקים בבתי המשפט לענייני משפחה אינם מגיעים אף לרף של הפיצוי ללא הוכחת נזק שקבוע בסעיף 7 לחוק איסור לשון הרע (ראה למשל פיצוי שנפסק בסך 25000 ₪ לחובת גרוש של אשה שפרסם באתר הפייסבוק שלה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

הודעה משמיצה תוך שימוש בתיאורים קשים ביותר בתמ"ש (ב"ש) 21757-10-11
פלונית נ' אלמוני, (ניתן ביום 11/11/13 ופורסם בנבו)).

לאחר שקילת הדברים, הרי שרכיב זה של התביעה מתקבל והנתבעת מחויבת
לפצות התובע בגין פיצוי זה בסך 5000 ₪.

ביחס לפרסום בעניין החפרפרת, לא שוכנעתי כי מפרסום זה ניתן היה להבין
באופן חד משמעי כי הנתבעת התכוונה לתובע שעה שהתייחסה לחפרפרת
בגינתה. הטיעון בגין פרסום זה לא הוכח. רוב התגובות אף התייחסו ל"חפרפרת"
בהיבט של בעל חי, בין אם בציניות ובין אם "ברציניות", אך לא מדובר בפרסום
המצדיק פיצוי בגין לשון הרע ומדובר לכל היותר בזוטי דברים.

4.3.2. הפרסום להוריו של הנתבע וכינויו "מנוול" באחד המסרונים מהווה אף הוא
פרסום לשון הרע. גם כנגד התבטאות זו איני מוצא כל הגנה מטעם הנתבעת. יחד
עם זאת, מדובר בהתכתבות משפחתית באיבו של סכסוך גירושין מר. הורי
התובע יודעים את תחושת הנתבעת ומזגה החם ובוודאי מכירים אותו מהעבר.
הם לא אמורים לספוג נאצות והעלבות, אך אין מדובר בתביעתם אלא בתביעת
התובע בגין עלבונם בפניהם. הפסיקה אינה רואה לנכון לקבוע במקרים מסוג זה
חובת פיצוי וגם אנוכי איני רואה כי מדובר בפרסום המצדיק פיצוי, הגם שמדובר
בפרסום לשון הרע ללא הגנה. הוא הדין לעניין פניית הנתבעת לבת הזוג של
התובע.

4.3.3. באשר לפרסומים ברשת החברתית ווטס אפ למכריו של הנתבעת לעניין מכשיר
הטלפון של הקטינה. לא מצאתי כי מדובר בפרסום לשון הרע כלל. נכון שמדובר
אולי בפגיעה בפרטיות של התובע ושל הקטניות ועירוב זרים בסכסוך משפחתי
שלא להם, אך דווקא מהמסרון עולה חיזוק לטענות ההגנה של הנתבע כי לא
ביקשה להשמיץ את התובע אלא לבקש עזרה בשל סירובו להשתתף במימון
רכישת מכשיר הטלפון. היא חותמת את הודעתה שצורפה כנספח יג' לתביעה
במילים **"יהנה לכם פרוייקט ראשון – לעזור בתיווך לקניית מכשיר ל***...."**. לכן
רכיב זה של התביעה נדחה.

4.3.4. באשר לפרסום הקלטת הקטינה פלמונית על ידי גב' ה., מסכים בית המשפט, כי
העדויות שהובאו ביום 18/9/19 מוכיחות כי הקלטת הועברה לפחות ל-4 אנשים
נוספים ולא כטענת הנתבעת כאילו הקלטת הועברה רק לדרי ***. עם זאת, לא
מדובר בפרסום לשון הרע על ידי הנתבעת וגם לא בהפצה על ידי הנתבעת אלא על

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ידי אחרים. הקטינה פלמונית מוקלטת באותה שיחה משוחחת עם הגב' ה.. אין מדובר בפרסום לשון הרע על ידי הנתבעת ולא היא מופיעה באותה הקלטה. די בכך כדי לדחות התביעה, הגם שמדובר במעשה שלא ייעשה מכל בחינה. אציין כי בהליכים קשורים גם התובע הציג קלטת של מי מהקטינות המתארת לכאורה תקיפה או צביטות על ידי אמה. במישור הזה יש להתנהלות התובע משקל גם לעניין רכיב זה של התביעה המצדיק דחייתו.

4.3.5. נותרנו עם לב העניין והוא התלונות במשטרה כנגד התובע בגין אלימותו לכאורה כנגד הנתבעת.

4.3.5.1. התובע טוען, כי 2 תלונות נסגרו מהסיבה "חוסר אשמה" וכי על הנתבעת לפצותו בגין פרסום לשון הרע ובין נזקים ממנויים (שכירת שירותי עורך דין להתמודדות עם ההליכים הפליליים).

4.3.5.2. פרסום תלונה כוזבת במשטרה מהווה פרסום לשון הרע על פי הפסיקה. ברם לנתבעת עומדת לכאורה הגנת סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע אם האמינה בתם לב באמיתות התלונה. זאת אף במקום שבו התלונה מוגשת ממניעים זרים. אביא כעת הפסיקה הרלבנטית לפני הדיון לגופן של הטענות:
בע"א (חי') 2141/05 שרון נ' פישר, (16/1/07, פורסם בנבו), נקבע:

"הרציונל שבבסיס ההגנה, הוא האינטרס הציבורי שיתאפשר לכל אדם מן הציבור להגיש תלונה, ללא מורא וללא חשש שמא ייחשף לתביעה אזרחית או לקובלנה פלילית, כך שהרשויות המוסמכות יקבלו מידע בנושאים עליהם הן מופקדות. מטעם זה, אין נפקא מינה מה המניע להגשת התלונה, אם למטרה נעלה של "תיקון עולם" והגשמת שלטון החוק, או בשל יצר נקמנות ושנאה או מניע אישי אחר, ובלבד שהמתלונן האמין בתום לב באמיתות תוכן התלונה. זאת, מאחר שלרשויות המוסמכות יש ענין בקבלת מידע אמיתי, גם אם המניע למסירתו הוא פסול".

בתמ"ש (נצ') 21852-03-10 – נדחתה תביעה של אב כנגד אם שהגישה תלונה כוזבת במשטרה בגין התעללות מינית בבתם בת השנתיים מקום שנמצא לפי עדויות של המתלוננת/הנתבעת ועדויות חיצוניות (חברה ועו"ס) כי הנתבעת האמינה באמיתות הפרסום.

בתמ"ש (ת"א) 33839-12-12 – (השופטת גליק): תלונה של אח נגד אחיו בגין זיוף ומרמה נסגרת במשטרה "מחוסר אשמה". – הוכח תם לב באמונה באמיתות התלונה ונקבע כי אין רלבנטיות למניע – תביעה נדחתה;

בתמ"ש (יר') 17506-99 – (השופט הכהן): תלונה בגין אלמ"ב מביאה לכתב אישום. הבעל מזוכה. אין בזיכוי כדי לפגום בתם הלב והכרעת הדין של הפלילי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

אינה קבילה לאמיתות תוכנה בהליך אזרחי. נקבע כי ניתן להתחשב בהכרעת דין לעניין תם הלב בהגשת התלונה במסגרת כלל הנסיבות אך משום שזיכוי היה מן הספק ולא מוחלט אין בכך להעיד שהתלונה שקרית. התביעה נדחת.

בתמ"ש (נצ') 17372-12-09 – (השופט גורביץ'): תלונה בגין אלמ"ב מביאה לכתב אישום שמבוטל בשל קשיים ראייניים. העובדה שפרק' החליטה לחזור בה אינה אומרת שלא מדובר בתלונת אמת ולא כל שכן שהתובעת לא האמינה בתם לב באמור בה. התובע לא אמין. התביעה נדחת.

בתמ"ש (בי"ש) 31174-07-16 – (השופט גביון): תלונה של אשה כי בעלה איים להרגה הביאה למעצרו ולכתב אישום, ממנו זוכה לאחר 4 שנים. הנתבעת הגישה התלונה בתם לב ומתוך אמונה סובייקטיבית שאכן האיש אמר שיהרוג אותה. חרף הזיכוי ולאור פגמים בעדויות התובע – התביעה נדחת.

בתמ"ש (יר') 35829-01-14 (השופט אורלי שמאי כתב): תלונה בגין תקיפת קטינים, הפשטתם והפחדתם. המתלוננת טענה בתלונתה מראש שמדובר בעדות שמועה (מאחותה) ופעלה בגדר הסביר – התביעה נדחתה.

תמ"ש (ת"א) 16092-04-16 (השופט שקד): תלונת אישה בדבר תקיפה פיזית על ידי האיש. תלונה אחת נסגרה מחוסר ראיות ואחרת פתוחה נכון למועד התביעה. סרטון מעיד שהתלונה שקרית ואין מגע. תובעת לא פעלה בתם לב. התביעה מתקבלת נפסק פיצוי בסך 30,000 ₪.

בתמ"ש (יר') 11/14 (השופט אלבז): אי הבנה בין הורים. אב לא משיב הילדים במועד לאם ויוצא עם הילדים לחופשה. האם מתלוננת כנגד האב בגין סיכון ילדים וחטיפתם. התלונה נמצאה תלונת שווא. האם לא חששה מחטיפת הילדים ולא התנהגה באופן סביר. התביעה התקבלה. נפסק פיצוי בשיעור 20,000 ₪.

בע"א 7426/14 – עו"ד אורי דניאל – ביהמ"ש העליון פסק בין היתר, כי המערערות הגישו ביודעין תביעות אונס כוזבות כנגד אורי דניאל וכי אין מנוס מלחייב את המערערות בפיצוי לפי חוק איסור לשון הרע. נוכח פגמים שנמצאו בפסיקת ביהמ"ש המחוזי ונוכח שיקולי מדיניות ובראשם החשש מפני "אפקט מצנן", ביהמ"ש מוצא להפחית את הפיצוי שנפסק לטובת אורי בבית המשפט המחוזי מ-1.3 מיליון ₪ ל-550,000 ₪ תוך חלוקת הסכום בין המערערות על פי מעורבותם בפרשה (מניע, תזמון, דפוס, התקבצות, סתירות = היעדר מהימנות מתלוננות בתיק אונס). באשר לשאלת תם הלב באמון המתלוננות באמיתות הפרסום, קובע כב' השופט עמית, כי יש לאזן בין אמונה סובייקטיבית בנכונות התלונה לבין סבירות החשד. בנוסף ייתכן שלמרות כוונת זדון, התלונה תיחשב כאילו הוגשה בתם לב, אך נראה כי זה היוצא מן הכלל.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

4.3.5.3 אין כל ספק כי ביחס לתלונה בגין אלימות של התובע כלפי הבת פלמונית, זו הוגשה בתוקף חובת דיווח של מנהלת בית הספר ששמעה תלונות פלמונית כי אביה היכה אותה חצי שעה לפני הגעתה לבית הספר על רקע ויכוח בסירוק הצמות. האם לא נכחה במקם ובאירוע ושמע לדבריה את הטענות מהקטינה. בעת הגשת התלונה האמינה האם לחלוטין באמיתות התלונה של הקטינה. בהקשר זה של התלונה אין זה משנה אם היה אודם על לחיה של הקטינה או סימן אחר. האם פעלה בתם לב ועמדתה והגנתה בהקשר זה מתקבלת. העובדה שהתלונה נסגרה מחוסר אשמה או שהאב כלל לא סטר לקטינה לפי עדותו אינה מורידה או מעלה ממידת אמונה של האם באמיתות התלונה וראינו לפי הפסיקה שאף תלונה שמוגשת מטעמים זדוניים או טקטיים אינה שומטת המסד תחת הגנת סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע לעיל.

4.3.5.4. שונים הדברים ביחס לתלונה הראשונה שהגישה הנתבעת כנגד התובע. כאן מדובר בתלונה כוזבת ללא כל אמונה של הנתבעת באמיתות התלונה. ביום 31/12/14 נסגרה התלונה שהגישה הנתבעת כנגד התובע "מחוסר אשמה". המסמך מושחר ולא ברור אם מדובר בתלונה נשוא בקשת צו ההגנה ונראה כי מדובר בתיק אחר לאור תוכן האמור במסמך המכוון על דברים שאמר התובע לכאורה בעניין דירה כלשהי – לא ניתן לקבוע ממצא בתיק זה ביחס לתלונה זו בשל מחסור במידע. עם זאת ביחס לתלונה בתיק מס' 305509/2014 בגדרה התלונה הנתבעת על תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ועל איומים, יש מקום לקבל התביעה גם אם תיק זה נסגר מהסיבה "חוסר בראיות" בין בשל היות התלונה פרסום לשון הרע ללא אמת בפרסום ובין לאור העובדה שפרסום זה נעשה גם במסגרת תצהיר ועדות בבית המשפט לענייני משפחה בבקשת צו ההגנה שהגישה הנתבעת – אגב צו הגנה עם השלכות משמעותיות שכן מאז שניתן לא שב עוד התובע לדירת הצדדים עד אשר רכש אותה בפירוק השיתוף. אותו צו הגנה גם הביא להרחקתו מהילדים ולמעשה החל לקבע את משמורת הילדים וסימון התובע "כהורה אלים ומסוכן" גם בעיני הקטינות שהושפעו כמובן עמוקות מאופן ראיית התובע בעיני אימן.

התלונה היא מיום 10/7/14 בגין אירוע שהתרחש לכאורה בשעה 01:30 בדירת הצדדים (ראה התלונה שצורפה כנספח לבקשת צו ההגנה שהגישה הנתבעת בה"ט 14-07-44128 בבית משפט זה). אין ספק, כי כל שעשה התובע הוא משיכת כרית מתחת לראשה של הנתבעת והשלכת הכרית מהחלון (ראה סעיף 6

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לתצהירה של הנתבעת בתיק צו ההגנה, ושורה 6 לעמוד 1 לפרוטוקול הדיון במעמד צד אחד) נכון שמאוחר יותר בדיון במעמד צד אחד טוענת הנתבעת כי התובע היכה אותה עם הכרית (עמ' 1 שורה 17 וסעיף 118 לתצהיר עדות ראשית בתיק המזונות) אך לעדות זו אין תמיכה כלשהי ביתר העדויות ואף בעדות בהליך שלפניי שאמורה להיות מכריעה ובה אמורה הייתה הנתבעת לפרט היטב את האירוע נשוא התלונה, כל שאמרה הנתבעת היה כי התובע משך הכרית מתחת לראשה והשליך מהחלון (עמ' 31 שורות 8-1 לפרוטוקול):

”ש. יש פה כתב החקירה של משטרת ישראל, יכולה להראות לי איפה אמרת בחקירה במשטרה שהיתה עוד באותו יום איפה אמרת לחוקר שהיכיתי אותך עם כריות
 ת. **הכית זרקת על הרצפה זרקת מהחלון.** אני יודעת מה היה. אני קוראת מה כתוב בחקירה. **אתה משכת לי את הכרית. כן. שנינו יודעים שמשכת וזרקת על הרצפה זה היה אירוע של אלימות**
 ש. **לבית משפט אמר שהיכיתי אותך עם כריות ולבית משפט אמרת שמשכת**
 ת. **לא יודע מה אמרתי,** אני יודע מה היה, **משכת את הכריות** וכמעט נעלת אותי מאחורי הדלת כאשר לא היית בבית והייתי לבד בחדר אחרי שנפרדנו.”

חשוב לחזור לתלונה במשטרה שם נטען כי מדובר בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. לא היה במקרה זה כל תקיפה ולא נגרמה כל חבלה. כל שהיה הוא משיכת כרית מתחת לראשה של הנתבעת וקשה לראות בכך תקיפת בת זוג כמשמעות דיבור זה בחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

בדיון במעמד הצדדים בבקשת צו ההגנה טוענת ב"כ הנתבעת כי לנתבעת סימנים בכל חלקי גופה שצילמה (עמ' 7 שורה 6 לפרוטוקול מיום 30/7/14 בתיק צו ההגנה לעיל). עם זאת במסגרת תצהיר מקיף שמסרה בתיק המזונות והרכוש אין כל אמירה שהתובע היכה אותה אי פעם או תקף אותה פיזית או פגע בגופה. יש להתייחס עוד לעדות התובע בהקשר זה בתצהירו בתיק צו ההגנה שם הסביר כי הצדדים חיו בחדרים נפרדים עד כשבוע שבועיים לפני האירוע, שאז עברה הנתבעת לישון בחדר השינה המשותף (עד אז ישנה בחדר השינה של הבן הבכור שהיה מאושפז בשל בעיות נפשיות). היא הביאה כריות שיחצצו בין חלקה במיטה לבין חלקו של התובע. לדבריו היא זו שמשכה כריות מתחת לראשו ונוצר ויכוח ילדותי בגדרו שניהם זרקו הכריות מהחלון. מכל מקום תקיפה לא הייתה.

הנתבעת הייתה עדה לאירוע כדבריה, **לא יתכן לפיכך שהאמינה שאכן התובע היכה אותה בכרית** כפי שהצהירה בדיון במעמד צד אחד (ככל הנראה כדי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

להאדיר האירוע ולזכות בצו הגנה במעמד צד אחד). אין בכך לומר כי הנתבעת לא חשה עצמה מפוחדת מאוד כפי עדותה בהליך צו ההגנה אך מכאן ועד לאירוע של תקיפה הגורמת חבלה של ממש או הכאה באמצעות הכרית אין ולא כלום. אם התובעת לא האמינה באמיתות התלונה של תקיפה (בוודאי כזו הגורמת חבלה של ממש) לא תוכל לחסות בצל הגנת תם הלב של סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע.

אין ספק כי נגרם לתובע נזק משמעותי בשל תלונה זו שלא היה בה כל ממש. התובע גם נזקק לשירותי עורך דין כדי להביא לסגירת התיק הפלילי מהסיבה חוסר אשמה. הוא טוען כי לא המשיך במסלול ההוראה בשל התלונות במשטרה אך כאמור רק ביחס לתלונה אחת מבין התלונות אני מוצא שתביעתו מוצדקת. על כן ובשעה שהנתבעת סירבה להצהיר כי מדובר בתלונת שווא (אילו הייתה מודה כי רק תלונה זו מבין 5 התלונות שהגישה היא תלונת שווא דיינו) והצריכה את בירור ההליך עד תם, אני רואה לנכון להשית על הנתבעת חיוב כספי בסך 25,000 ₪ בגין תלונת שווא זו ללא הוכחת נזק ופיצוי בסך 16,000 ₪ בגין שכר טרחת עורך דין שנשא בו לשם כך לפי הסכם שכר טרחה שצירף (אני מחייב במלוא שכר טרחת עורך הדין בשל העובדה שטיפול בתלונות נוספות שהוגשו כנגד התובע).

4.3.5.5. בעניין יתר התלונות מקום שנסגרו מחוסר ראיות ולא הובאו מלוא החומרים בתיקי חקירות אלה, לא ניתן לקבוע כי מדובר בפרסום לשון הרע או במקרה שבו לא עומדות לנתבעת ההגנות שבסעיפים 14, 15(8) לחוק איסור לשון הרע.

5. לאור כל האמור לעיל התביעה מתקבלת בזה באופן חלקי ואני מחייב הנתבעת לשלם לתובע פיצויים בסך כולל של 46,000 ₪ שישולמו בתוך 30 יום מהיום (25,000+16,000+5000).

6. כן אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות הליך זה בסך 3500 ₪ (התובע לא היה מיוצג אך שולם שכר עדים).

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור תיק זה.

הותר לפרסום ביום 14/3/2021

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי, שופט, סגן הנשיא

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-03-20063 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני